ANUL 38 — „Taxa poștală plătită în numerar conform aprobări No. 3101-590/1940" — Duminică 24 Noembrie 1940 — No. 7

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori întemeiată, la Orăștie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOȚA
Fondator: Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administrația: „LIBERTATEA" BUCUREȘTI II: Str. Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe 1 an	150 lei
Pe 6 luni	75 lei
Pe 3 luni	40 lei

Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

PRIETENIA AXEI

Generalul Antonescu a fost la Roma. Toată Italia a primit pe Conducătorul Statului Român cu bucurie. Este asta o schimbare cum greu s'ar fi putut închipui acum câți-va ani. Nu este nimeni în țara noastră care să nu știe cât de rău s'au purtat conducătorii țării românești cu Italia, când cu războiul în Abisinia, de care cetitorii noștri își mai aduc aminte. Titulescu, fostul nostru ministru de Externe s'a apucat și a votat sancțiuni contra Italiei. Așadar Titulescu s'a apucat, la porunca jidanilor dela Londra, Paris și Geneva, să pedepsească pe Italia pentrucă a început război contra Abisiniei. Sigur că asta n'a fost pe placul Italiei. Ducele Mussolini, care era prieten al Românilor, s'a supărat. Ungurii văzând cum stăm au început fel și fel de vorbe cari toate ne-au despărțit de Italia.

Și asta spre răul nostru.

Noi am pierdut prietenia Italiei și n'am făcut nimic pentru o prietenie cu Germania. Regele Carol și cu argații lui au tăiat porțile unei prietenii. N'au vrut ca România să fie prietenă cu Axa, adică cu Germania și cu Italia. Asta era o mare greșală pentrucă Germania și Italia erau mai aproape de noi decât Franța și Anglia. Până să ne vină Anglia în ajutor ne prăpădim cu totul. Dar interesul jidanilor era acesta: România să fie la porunca Parisului și a Londrei unde jidanii erau tari. Jidanii nu voiau ca noi să fim în legătură cu Berlinul și cu Roma, pentrucă acolo domnia Hitler și Mussolini, mari dușmani ai jidanilor.

Văzând greșala ce se face Căpitanul nostru a spus mereu: înapoi la adevăr. Să fim prieteni cu Axa; Axa va bate pe Francezi; noi să ne vedem de interesele țării nu ale jidanilor. Nimeni nu l'a ascultat. Ceeace a urmat se știe. Când au venit zile grele pentru România, la prieteni de unde nu-s. Franța era la pământ, iar Anglia deabia se mai ține pe picioare. Noi am rămas singuri, singuri și iară singuri. Am pierdut astfel Basarabia, Bucovina, Dobrogea și Ardealul.

Am plătit o greșală scump de tot.

Deabia după asta s'au desmeticit Românii dela conducere și au zis: vezi ce bine era dacă ascultam de Codreanu. Dar era prea târziu: Codreanu — Căpitanul nostru era mort, omorît de ucigașii partidelor politice și a lui Carol al II-lea iar țara era făcută bucățele.

Un pic de minte am căpătat noi însă după atâta pierdere. Am văzut că pentru a trăi este mai bine să fim prieteni cu Axa. Numai așa mai putem trăi și numai așa mai putem spera să câștigăm ce-am pierdut.

Noroc cu legionarii cari aveau dela început prieteni în Germania și Italia. Așa ne-am legat noi de Axă, adică de Germania și de Italia.

Văzând această politică a legionarilor, Nemții și Italienii s'au bucurat foarte și au și început să ajute pe Români. Nemții au trimis soldați de-ai lor la noi ca să ne ajute la apărarea granițelor, ne-au dat garanții că nimeni nu se va atinge de hotarele noastre și multe altele de acest fel.

Felul cum a fost primit Generalul Antonescu în Italia, dovedește că și acolo avem prieteni cari ne iubesc.

Să dea Dumnezeu ca totul să fie într'un ceas bun.

VIOREL TRIFA

Ajută-ți fratele căzut în nenorocire

Crunta nenorocire care s'a abătut peste noi a lăsat răni sângeroase în carnea țării. Sunt frați de-ai noștri care și-au pierdut viața și alții ale căror gospodării au fost nimicite și spulberate. Pe cei dintâi trebuie să-i plângem și să-i îngropăm cu cinste creștinească, iar pe ceilalți să-i îmbărbătăm și să-i ajutăm din avutul nostru. Iarna bate la ușă și traiul e din ce în ce mai aspru și mai greu. Să-i adăpostim în casele noastre, să le îngrijim rănile, să le dăm de mâncare, să le dăm de îmbrăcăminte și să le ușurăm durerea sufletului. Dăm încă odată dovadă de omenia noastră românească și împlinim o poruncă a Eevangheliei și a Căpitanului:

„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire"

ȚARANUL LEGIONAR

Țăranul român, trăind în mijlocul naturii, de-asupra brazdei roditoare, alături de stejarii și brazii codrilor, cu fruntea în arșița soarelui, ar trebui să fie de-o mândrie sufletească fără seamăn. Ar trebui să nu se lase batjocorit și umilit, cu nici un preț. Atunci când cineva i-ar frânge drepturile și i-ar călca în picioare simțemintele de om liber, stăpân pe mintea, inima și ogorul său, el ar trebui să-și ridice fruntea cu dârzenie sălbatecă și să-și ia răsplata imediat. Să spună răspicat : sunt țăran și nu pot trăi în umilință. Vreau mai bine moartea decât traiul fără onoare, decât viața de câne.

Așa ar trebui să fie țăranul român. Și fiind așa ar trebui să mai crească în inima sa și dragostea arzătoare către Patrie, dragostea fără margini către neam și Dumnezeu. Ar trebui să simtă altfel de cum simt astăzi, cei mai mulți dintre țărani, dragostea și datoriile lor față de Patrie. Și asta pentru adevărul că țăranii sunt stăpânii pământului Patriei. Pentru că ei lucrează, stăpânesc, apără și lasă, moștenire sfântă, copiilor lor, acest pământ. Ca atare, atunci când pământul Patriei e în pericol țăranul ar trebui să se ridice cel dintâi gata să înfrunte dușmanul, cu însăși prețul sângelui și vieții sale. Drept, viteaz, credincios în Dumnezeu, iubitor de Patrie, mândru până la sălbăticie, iată cum va trebui să fie țăranul român pe care-l visează mișcarea legionară, adică țăranul legionar.

Și fiindcă, în scurtă vreme, toți țăranii români vor trebui să fie așa, am vrea să le dăm ca pildă chipul țăranului român de acum 500 de ani, chipul țăranului român de pe vremea voevodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Pe atunci țara era țară de țărani. Chiar voevodul și boerii erau țărani. N'aveau școli alese, nu știau nici scrie. Dar erau stăpâni de pământ, muncitori, iubitori de Patrie. Mureau pentru Patrie, cântând. Mergeau la războiu ca la nuntă. Pe boeri îi alegea Ștefan cel Mare dintre țăranii săraci, dar viteji. Dacă se purtau ca leii în bătălii, alungând și punând la pământ dușmanul, voevodul îi chema la El și le hotărea: sunteți de-acum stăpâni pe colțul acesta de țară, pentru că știți să apărați râzând de moarte, pământul sfânt al țării. Tu Arbore, vei stăpâni Cosminul; tu Șoiman, Tigheciul. Și așa mai departe. Și acești țărani erau cu adevărat uriași în vitejii și în dragostea lor de țară.

Odată Ștefan cel Mare era pe undeva prin Moldova de jos, plecat cu lunile. La Suceava vine veste c'au intrat, în țară, leșii. Credeți că s'a dus cineva să se plângă voevodului că năpăstuesc dușmanii? Nu. S'au ridicat țăranii unul ca unul și sub comanda celui mai viteaz dintre ei, le-au ieșit leșilor înainte, pe malul Prutului, trecându-i pe toți prin săbiile și săgețile moldovenești. Când a ajuns călărețul pe la Vaslui să-i spue lui Vodă cum și ce-a fost, dușmanul era săturat de mult, de bogăția Moldovei. Așa erau atunci țăranii Români !

Se spune că cu cât timpul trece, omul devine mai cuminte, mai grozav. Ei, măcar în pilda aceasta, nu-i adevărat.

Ia, să fi venit un jidan, să zicem, la vreun țăran de atunci ca să-l scuipe sau să-l pălmuiască ! Ar mai fi rămas os de jidan întreg în toată Moldova? Nu cred.

Dar astăzi câți țărani nu se lasă scuipați, batjocoriți, înșelați, chiar cumpărați de către jidani? Câți țărani, sunt de mândria și sănătatea sufletească a țăranului lui Ștefan cel Mare. Azi foarte mulți dintre stăpânii ogoarelor Patriei, beau, înjură, fură, lenevesc și când le vorbești de Patrie habar n'au ce e vorba asta, icoana aceasta sfântă pentru care strămoșii noștri mureau fericiți, așa cum a murit Moța pentru Hristos, așa cum au murit atâția legionari pentru România legionară.

Intâlnindu-se un țăran de astăzi cu unul de pe vremea lui Ștefan cel Sfânt, nu s'ar rușina oare cel de astăzi, nu s'ar simți ca un vierme lângă un munte?

Iată dece țăranul român trebue să se schimbe, trebue să se trudească a deveni legionar. Pentrucă ajungând legionar, așa cum îl vrea Căpitanul, țăranul român va putea da mâna, de la egal la egal, peste toate veacurile ce-au trecut, cu țăranul lui Ștefan cel Mare. Țăran dârz, viteaz, ostaș al lui Hristos și-al Patriei sale sfinte.

VASILE POSTEUCĂ

NU UITAȚI

Când cereți foaia, schimbarea adresei sau când trimiteți bani scrieți citeț ce vreți, numele, pronumele, comuna, poșta și județul. In felul acesta putem mai ușor să vă facem ce doriți.

DIN MINUNILE ARMELOR GERMANE

Germanii au învins toate popoarele cu care s'au luptat până acum datorită vitejiei soldatului, dibăciei comandanţilor şi mai ales a armelor pe care le-au născocit. Pregătindu-le în taină, şi aşa de bine că nimeni n'a putut afla de ele, ei au înspăimântat duşmanii care nu mai văzuseră asemenea minunăţii.

Apoi cu armele acestea noi şi felul de luptă s'a schimbat. Nu se mai făceau tranşee ca înainte şi soldaţii să steie în ele şi să tragă cu puşca. Acuma toţi sunt încărcaţi în maşini şi cu ajutorul carelor de asalt şi aeroplanelor înaintează foarte repede pe pământul inamicului. Deaceia nici nu ţin mult războaiele de azi. Să vedem acum care sunt armele cele minunate ale Nemţilor.

CARELE DE LUPTĂ

Acestea sunt ca nişte cutii de fier şi cu roate, mânuite de soldaţi şi care nu pot fi străpunse de gloanţe. Doar bombele cele mari dacă îi mai vin de hac. Apoi mai au, lucru bun, că nu este piedică pe care să n'o poată trece. Peste râuri, şanţuri, copaci, garduri şi chiar case şi ziduri trec fără să se oprească. Înăuntru mai au şi câte un tun mic sau o mitraleră, cu care loveşte pe inamic.

Nemţii au făcut mii de care de asalt.

AEROPLANELE

Aeroplanul e născocit mai de multă vreme. La noi, Aurel Vlaicu l'a născocit şi este primul mânuitor de aeroplane din Europa. In războiul trecut nu se prea dădea mare trebuinţă aeroplanului. Acum însă este arma de căpetenie a unui popor. Nemţii şi-au dat seama de serviciile pe care le poate aduce o asemenea armă. Deaceea şi-au făcut mii de aeroplane şi au cele mai multe din lume. Trebuie să se ştie că sunt de mai multe feluri. — Intâi sunt aeroplanele de recunoaştere, adică acelea care zboară pe deasupra teritoriului duşmanului, ca să vadă pe unde sunt cazărmi cu soldaţi, pe unde se transportă armele şi să ia fotografii. Treaba asta făcută se întorc înapoi şi dau de veste ce-au aflat. Acum alte avioane zise de bombardament adică care aruncă bombe se duc şi bombardează soldaţii şi muniţiile pe care le-au găsit celelalte. Mai sunt un fel de avioane numite de vânătoare. Astea ies în întâmpinarea aeroplanelor duşmane care viu să atace şi le doboară sau le alungă. Dar Nemţii au mai născocit ceva pe lângă aeroplane. Şi anume, au pregătit oameni care se aruncă din ele cu ajutorul paraşutelor, un fel de umbrele mari. Cu mijlocul ăsta puteau să trimită soldaţi acolo unde nici nu se gândea duşmanul. — Până acuma am vorbit de armele cele noi de pe pământ şi din aer. Acuma să vă vorbesc de cele de apă.

SUBMARINELE

Submarinele sunt nişte bărci mari ca nişte fuse, închise de toate părţile, şi au numai un capac prin care intră oamenii în ele. Meşteşugul lor stă în aceia că pot să meargă pe apă dar pot să meargă şi pe sub apă, aşa că nu pot fi văzute de inamic, iar ele au un fel de ochean întors cu care pot vedea toate vapoarele care umblă pe mare. Când se apropie vaporul duşman, se ridică repede aruncă bombe până ce lovesc vaporul şi apoi iar se dau la fund şi se depărtează de ies cine ştie unde. Cu aceste minunate arme, Nemţii au făcut mari pagube Englezilor care erau socotiţi până acum ca stăpânitorii mărilor. Soldaţii care mânuesc aceste submarine trebuie să aibă însă mare curaj. Căci dacă cumva se întâmplă să fie lovit de o bombă aruncată de un avion sau de un vapor se duce la fund şi oamenii din el n'au cum să iasă afară şi mor înnecaţi.

MINELE

O altă armă de apă şi care este şi cea mai grozavă şi mai ucigătoare este mina. E rotundă aşa ca un bostan însă mare aproape ca un om. Pluteşte pe mare în voia valurile, sau se poate prinde de fund cu un cârlig. Când un vapor se izbeşte de ea mina face explozie şi vaporul se sfarmă şi se scufundă. Nemţii au impresurat mări întregi cu mine de acestea şi Englejii abia pot să răzbească prin ele, după ce pierd o mulţime de vapoare. Toate armele acestea minunate de care v'am vorbit le-au făcut Nemţii numai în câţiva ani. Asta datorită hărniciei şi muncii întregului popor şi ascultării pe care au dat-o conducătorului lor, lui Adolf Hitler. S'ar putea zice dar de ce au născocit ei toate armele astea? Ca să facă război de dragul războiului şi să omoare oamenii? Nu de asta. Ei au fost siliţi să le născocească ca să fie mai tari decât toţi şi să-şi poată singuri face dreptatea pe care Englejii stăpânitorii de atunci ai lumii nu voiau să le-o facă. Un popor aşa de mare ca cel german, trăia pe un pământ sărac şi n'avea ce mânca iar Englejii şi prietenii lor jidanii stăpâneau bogăţiile pământului. Şi de câte ori Hitler n'a vorbit la radio şi căuta să îndrepte nedreptăţile prin bună înţelegere. Dar Englejii erau prea orbiţi de banii jidanilor şi nici nu voiau măcar să audă. Ce-au păţit ţările care ţineau cu ei se ştie şi ce-o să păţească ea n'o să fie tocmai bine.

Astăzi Nemţii au venit la noi să ne arate şi nouă armele care le-au născocit şi cum să le mânuim. Ei ştiu de vitejia soldaţilor noştri şi de ce -ar fi în stare când ar avea şi arme ca acelea ale lor la îndemână. Cinstea care ne-o fac şi ajutorul care ni-l dau să nu-l uităm niciodată. Am scăpat de partidele politice care săräceau ţara, am scăpat de jidani care căutau să ne strice neamul; ne-a rămas un singur lucru. Să facem la loc ţara care ne-au lăsat-o strămoşii şi să ne aducem lângă noi pe fraţii care trăesc sub neamuri străine.

IUBIREA DE ŢARĂ

Cică în vremurile de demult, supuşii unui împărat se făcuseră foarte răi. Se lăcomiau să apuce avere streină, răpiau cu sila ori pe furiş, tot ce le cădea în mână şi, în toate părţile împărăţiei, nu se mai opriau certurile, bătăile şi omorurile. Şi dacă oaste străină călca şi prăda ţara, locuitorii ei, în loc să asculte de poruncile împăratului şi să alunge pe vrăjmaşi, fugiau în codri şi munţi de se ascundeau, până ce duşmanii, sătui de pradă, părăsiau ţara de bună voie.

Bietul împărat, cât era de împărat, — când se vedea singur, nu putea să lupte cu duşmanii şi trebuia să-şi caute şi el loc de ascuns.

Azi, aşa, mâine, aşa, împăratul s'a luat de gânduri. S'a chibzuit el fel şi chip ce să facă şi ce să dreagă ca să-şi îndrepteze supuşii, dar se gândia zadarnic. Dacă vede şi vede, chiamă la el pe trei oameni cari-i păreau lui mai înţelepţi, să se sfătuiască cu ei şi-i întrebă: ce să facă să potolească firea cea rea a supuşilor săi? Să nu mai fie nici răpitori în vreme de pace, nici neascultători şi fricoşi în vreme de război. Şi zise împăratul:

— „Pe cei mai vârstnici nu-i voiu putea îndrepta că, ştiţi d-voastră, calul bătrân anevoie se mai învaţă în buestru. Dar aş vrea să îndreptez pe copii şi tineri să fie măcar ei de ispravă. Spuneţi-mi: ce să-i învăţ?"

Unul din sfetnici spuse:

— „Să-i înveţi, împărate, să-şi iubească părinţii".

Altul:

— „Să-i înveţi să-şi iubească şi părinţii şi rudele şi prietenii".

Dar al treilea, moşneag albit de multe ierni, sprijinindu-se în cârjă, grăi, răspicat:

— „Inalt Prea strălucit împărate! Bine au grăit cei cari au grăit înaintea mea, că iubirea de părinţi, de rude şi de prieteni, măreşte unirea intre oameni; iar când oamenii se unesc, se fac şi buni şi inimoşi. Dar nu e deajuns atâta; fiindcă fiecare ţine atunci numai la părinţi, la rude şi la prieteni; numai cu ei e bun şi numai pe ei caută să-i apere.

„Iată ce zic eu: E ceva mai presus şi de părinţi şi de rude şi de prieteni, e Patria. Pe ea toţi trebue s'o iubească, căci, iubind Patria, iubim pe prieteni şi rude cu cari petrecem în sânul Patriei; iubim şi pe ceilalţi locuitori ai ţării, că ei vorbesc ca şi noi limba patriei şi putem înţelege ce simte inima lor. Atunci şi lăcomia va pieri, iar viitorii supuşi ai Inălţimii Tale, se vor uni cu curaj şi vor putea înfrunta pe vrăşmaşii cari vor călca împărăţia".

Impăratul s'a minunat de cuvintele acestui înţelept, l-a îmbrăţişat, i-a ascultat sfaturile şi l-a luat să-i fie mâna dreaptă a împărăţiei.

O boală ucigătoare! PELAGRA

Pelagra a fost cunoscută mai întâi, într'o ţară îndepărtată căreia îi zice Spania.

La noi s'a ivit acum o 100 de ani. dar nu era socotită ca o boală deosebită.

Cei care se îmbolnăvesc de pârleală (pelagră) au vărsături după fiecare mâncare, furnicături şi mâncărimi de spinare, arsuri de piept. După câtva timp pielea se înroşeşte şi se jupoaie. Iar mai târziu — căci boala merge înainte, dacă nu e îngrijită — pe locurile jupuite se văd crăpături adânci, ca nişte răni.

Ce schimonosită înfăţişare au pelagroşii. Ce chipuri jupuite şi zdrelite, ce chipuri prăpădite, galbene şi ofilite.

Şi în loc să alerge la doctor sau la agentul sanitar din sat, umblă cu descântece şi cu leacuri băbeşti. Boala asta prăpădeşte tot organismul omului. Nu mai poate mânca, îi piere vioiciunea, nu mai are somn, are vedenii urâte şi de multe ori ajunge la nebunie şi-i vine să se omoare.

Orice boală are însă sămânţa ei care atunci când corpul e slăbit, pătrunde în el şi-l otrăveşte. Sămânţa pelagrei se găseşte în drugul de porumb cultivat prost, necopt ori stricat. De multe ori porumbul stricat aduce pelagra, chiar dacă pe lângă mămăliga făcută din el ne-am hrăni cu bucate mai bune. Dar se mai îmbolnăvesc oamenii de pârleală, atunci când au năravul afurisit de a turna pe gât băuturi spirtoase. Băuturile slăbesc corpul şi boala vine mai uşor şi mai ucigătoare. Acum că am văzut pricinile să vedem şi leacul acestei boale. Mai întâi când ne bolnăvim să mergem numaidecât la doctor şi pe lângă doctoriile ce ne-o da, să ne hrănim bine, cu mămăligă făcută din făină bună şi cu bucate cât mai hrănitoare ca să capete putere corpul slăbit de boală. Apoi să ne ferim ca de foc de băuturi spirtoase. Şi ca boala să nu se mai întoarcă să ne schimbăm felul de trai de până acum; să avem locuinţă curată, să fie aerisită în fiecare zi, hrană cum se cade şi îmbrăcăminte cât mai curată şi mai îngrijită. Că nimic nu este pe lume mai bun ca sănătatea, tot aşa, cum nu este pedeapsă mai grea, pentru lenea noastră, decât boala.

Importante sfătuiri la Viena

Guvernul german a invitat la Viena pe Contele Ciano ministrul afacerilor străine al Italiei şi pe miniştrii unguri pentru o importantă sfătuire. Nu s'a putut afla nimic de rostul acestei întrevederi. Se bănueşte totuşi că vor fi luate măsuri foarte însemnate în ce priveşte noua organizare politică a Europei.

La această consfătuire va participa şi ministrul Japoniei la Berlin.

Stăpâni la noi acasă

Ţara se scutură de pacostea jidovilor

Scrie în legile jidovilor: trebuie să smulgi inima goiului (creştinului) şi să omori pe cel mai bun dintre creştini. Dacă cineva vede un goi aproape să moară, să-l ucidă. Dacă un goi se găseşte lângă un puţ, să-l azvârle înăuntru.

Şi mai scrie în Talmud cartea lor de căpătâi: Israel este ca stăpâna casei, căreia bărbatul îi aduce bani. Intr'adevăr fără să îndure greutatea muncii, el trebuie să primească bani dela toate popoarele din lume.

Aşa învaţă acest neam blestemat de Dumnezeu, să nu se statornicească nicăeri, să se poarte cu cei de o altă credinţă şi o altă seminţie decât ei.

Aşa calcă legile lui Hristos şi ale Evangheliei.

Aşa batjocoreşte el neamurile pământului, lăsate de Dumnezeu să trăiască în pace şi bună învoire.

Nici neamului nostru nu i-a fost dat să scape de urgia acestor ucigaşi.

După războiul de întregire, puhoiul jidovesc s'a scurs din Polonia şi Rusia umplând oraşele Moldovei şi ale Transilvaniei. Au năpădit oraşele şi satele înlăturând încetul cu încetul pe Români din viaţa negustorească. Cum au putut face asta? Cumpărând cu aur pe oamenii politici ai ţării. Oameni fără dragoste de neam, care puneau banul şi belşugul înaintea mormintelor străbunilor şi părinţilor lor, înaintea Ţării şi a fricii de o răsplătire a faptelor dincolo de moarte. Şi zi de zi Ţara gemea tot mai mult, Ţara îngenunchea tot mai apăsată.

Făcând negustorie şi cumpărând păduri şi moşii au robit neamul şi i-au stricat cinstea, vitejia, dragostea şi obiceiurile. S'au făcut arendaşi şi au adus pe bieţii ţărani în robie. Ii hrăneau cu peşte împuţit, cu măsline putrezite, cu brânză mucegăită şi cu mămăligă neagră şi amară făcută anume din mălai de porumb stricat ca să-i otrăvească.

S'au făcut cârciumari şi-au prefăcut băuturile cu otrăvuri şi cu spirt ca să-şi piardă bieţii români minţile şi să-şi risipească averea.

S'au făcut negustori ca să ne fure şi să ne înşele după cum scrie legea lor spurcată: Talmudul. Au pus mâna pe agricultura, pădurile, şi petrolul nostru şi astfel ne-au răpit bogăţiile ţării şi mijloacele de trai.

Ne-au necinstit şi bajocorit fetele şi femeile ca să strice neamul şi să-l omoare.

Au scos cărţi şi gazete ca să amăgească şi să ascundă lumii nelegiuirile lor.

Toate acestea le-au făcut cu ajutorul banului. Căci ei stăpâneau aurul lumii şi au făcut din ban unealta lor de nimicire a popoarelor.

Cu sufletul obidit şi amărât, trădat de conducătorii Ţării, vânduţi Iudei, neamul a răbdat şi-a suferit în aşteptarea zilei de mântuire. Şi ziua aceia a venit. Nu numai la noi ci pretutindeni acolo unde jidovii erau stăpânitori. Tocmai când lumea era pe pragul prăpăstiei, când jidovii şi jidăniţii lucrau în slujba diavolului pentru stăpânirea lumii, i-a ajuns blestemul lui Dumnezeu şi rugăciunile noastre de mântuire.

Neamul a scăpat.

Dar grea a fost suferinţa şi sângeroase au fost jertfele lui. A murit Corneliu Codreanu, a murit Ionel Moţa, a murit generalul, a murit tot ce avea Neamul mai mândru şi mai sănătos în fiinţa lui. Amintirea lor va rămâne neştearsă în inimile noastre şi numele lor va fi trecut alături de cel al Sfinţilor. Pentrucă prin jertfirea lor au dat neamului libertatea în locul robiei, dreptatea în locul strâmbătăţii, adevărul în locul minciunii, belşugul în locul sărăciei, viaţa în locul morţii. Statul este cârmuit de legiunile Căpitanului.

Noua orânduire i-a aruncat pe jidovi din inima neamului.

Cu silă şi scârbă aşa cum scutură Românul minteanul de păduchi când l-a prins vremea în vreun cotlon murdar.

L-i s'a luat dreptul de proprietate rurală, l-i s'a luat dreptul de a mai ţine cârciumi la sate şi la oraşe, au fost scoşi din posturile de funcţionari ai statului, au fost scoşi din şcoli, au fost daţi afară din armată. Şi acuma o ultimă lege a luat pe seama Statului fabricile lor de spirt, morile lor, fabricile pentru lucrarea lemnului, pădurile noastre dragi pe care le tăiau fără milă de rămâneau culmile goale şi despuiate slutind pământul ţării. Şi odată cu ei s'a mai lepădat ţara de o altă pacoste tot aşa de rea şi de hrăpăreaţă. De vânzătorii ei, de cozile de topor de acei dintre noi care orbiţi de strălucirea banului jidovesc şi de făgăduelile lor au dat bogăţiile şi sufletul curat al Ţării, pe mâinile lor spurcate şi pătate de sânge.

Unde eşti Căpitane, să vezi cum ţara se scutură de ei şi se înalţă biruitoare şi luminoasă ca soarele sfânt de pe cer.

CONST. CONSTANTINIU

Incep taberele de munca

Tabăra de muncă este o înfăptuire a Căpitanului. Rostul ei este să înveţe tineretul românesc cu viaţa aspră şi simplă, cu munca şi greutatea.

In aceste tabere îşi vor da seama tinerii neamului, de truda muncitorului din fabrică, şi de truda ţăranului dela coarnele plugului. Prima tabără a înfiinţat-o Căpitanul la Ungheni şi la Iaşi încă din 1924 şi prima înfăptuire a fost Căminul Studenţilor dela Râpa Galbenă din Iaşi.

Pentru refacerea acestor tabere s'a înfiinţat din ordinul lui Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, organizaţia „Munca Legionară".

S'a făcut un plan după care vor lucra aceste tabere. In ele legionarii vor lucra pentru rezidirea şi refacerea neamului. Deocamdată se va activa prin Centrul şi Ajutorul Sinistraţilor şi prin Corpurile Forestier şi Materii prime.

Generalul Antonescu oaspetele Italiei

Generalul Antonescu conducătorul Statului român a plecat în Italia ca oaspete al Ducelui Mussolini şi al Italiei fasciste.

Trenul special a sosit în gara Postumia la ora 10 şi jumătate. Aici a fost întâmpinat de reprezentantul ministrului afacerilor străine italian şi de d. Ion Victor Vojen ministrul României la Roma.

Vremea care până atunci fusese noroasă şi posomorâtă, s'a schimbat la venirea generalului Antonescu. Cerul era senin şi soarele strălucea pe cerul Romei.

In gara Roma (capitala Italiei) steaguri mari româneşti şi culoarea verde se vedeau în toate părţile. Toţi fruntaşii statului italian erau de faţă. La coborârea din tren este întâmpinat de Ducele Mussolini care îi strânge prieteneşte mâna. Apoi după ce trec compania de onoare în revistă, generalul Antonescu şi contele Ciano ministrul afacerilor străine italian se urcă în maşină pentru a merge la locul de găzduire.

Indată după sosirea la Roma generalul Antonescu cu însoţitorii săi s'a dus la mormântul eroului necunoscut şi la mormântul regilor italieni unde a depus câte o coroană.

LA M. S. REGELE IMPĂRAT AL ITALIEI

La ora 12 generalul Antonescu şi M. Sturza ministrul afacerilor străine român au fost primiţi de către Regele Italiei.

Popor mult umplea frumoasa piaţă a Palatului aducând urări conducătorului Statului Român. Oaspeţii români şi fruntaşii italieni au luat masa la palat împreună cu regele-împărat. După masă Regele a stat de vorbă cu generalul Antonescu şi apoi cu Mihail Sturza şi ceilalţi membrii ai delegaţiei române.

Pe la ora 4 generalul s'a sfătuit cu Ducele aproape 2 ore.

Seara contele Ciano a dat o mare serbare în cinstea oaspetelui român.

Sâmbătă la amiază generalul Antonescu a fost primit de către Papă. După întrevederea cu Papa generalul a făcut o vizită cardinalului Maglione. Conducătorul Statului s'a dus apoi la legaţia României, unde cardinalul Maglione i-a întors vizita.

CE S'A VORBIT LA ROMA

Generalul Antonescu a susţinut în faţa Ducelui şi în faţa Italiei întregi drepturile noastre istorice. S'a mai vorbit deasemeni şi de traiul pe care-l duc fraţii noştri rămaşi în ţinuturile pierdute.

Domnul general se întoarce în ţară mulţumit că dreptatea cauzei româneşti a găsit înţelegere în faţa conducătorilor Italiei.

Conducătorul Statului s'a întors Luni în ţară. Organizaţia legionară a Capitalei de sub conducerea d-lui Vasile Iasinschi, ministrul muncii i-a făcut o frumoasă primire.

Un sol român la Roma

MAICA ROMA L'A PRIMIT CU BUCURIE!

Iată, după atâta amar de vreme că Românii stăpâni pe credinţa lor, în ţara lor, au trimis la Maica Roma cea bătrână, o solie de legionari în frunte cu Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului.

Bucuria noastră este nestăvilită. Solia legionară a dus vestea minunată Maicii Roma cea bătrână: A spus că lanţurile au fost sfărâmate, că zidurile s'au prăbuşit, că strigoii au fost alungaţi cu biciul de foc al credinţei şi că urmaşii lui Traian privesc astăzi încrezători şi mândri, spre Muma lor străbună.

A spus că noi nu ne-am trădat şi nici nu ne-am uitat vreodată strămoşii, iar că de rostul nostru în acest colţ roman de lume suntem şi mândri şi vrednici.

Numai duşmanii răi dinlăuntru, judele vândute străinilor, ne statorniciseră o faimă rea împotriva vrerilor noastre, blestemata faimă că noi am urî pe fraţii italieni urmaşii lui Traian şi ei şi noi!

Mişelia a fost sfărâmată prin hotărârea unei ţări întregi. Astăzi Maica Roma cea bătrână ştie că în stâncile Carpaţilor şi pe plaiurile Transilvaniei cresc pui de lei în crez legionar, care nu vor putea răbda multă vreme jugul; ştie că ne sunt ochii jar, pumnii bolovani şi pieptul vijelie de oţel. Aşa au fost şi legiunile romane.

Punem urechea la pământ şi le auzim cadenţa în veacuri. Legionarii Căpitanului, pe acelaş drum al legionarilor lui Traian, au dus Romei străbune, legământul lor de frăţie tate.

I. OPRIŞ

Pagubele cutremurului

Oraşe întregi dărâmate. Sute de morţi şi răniţi

Groaznicul cutremur care a zguduit ţara şi de care v'am vorbit şi în numărul trecut al gazetei a lăsat o mare jale peste întreaga suflare românească.

Acolo unde a fost mai tare, în ţinutul Vrancei oraşe şi sate întregi sunt în ruină.

PANCIU UN MORMAN DE MOLOZ

In târgul Panciului n'a mai rămas o casă întreagă. Au fost găsiţi până acuma 23 de morţi şi 71 de răniţi care au fost îndată transportaţi la spitalele din Mărăşeşti şi Focşani. Organizaţia legionară a judeţului alină cât este cu putinţă durerea celor rămaşi fără gospodării, trimiţându-i în satele care au avut de suferit mai puţin şi împărţindu-le de-ale mâncării.

FOCŞANII IN RUINĂ

Oraşul Focşani deasemenea a avut mult de suferit de pe urma cutremurului. Străzile îngrămădesc mormane uriaşe de dărâmături. Strada mare a oraşului are o înfăţişare jalnică. Două bisericii Sf. Apostoli şi Sf. Mina sunt dărâmate. De sub dărâmături au fost scoşi 22 de morţi. Deasemenea sunt 31 de răniţi.

MARI STRICĂCIUNI LA RÂMNICUL-SĂRAT

In acest oraş cutremurul a dărâmat 18 case şi alte 180 stau gata să cadă. Au suferit mari stricăciuni, gara, prefectura judeţului, primăria şi poliţia. Toate şcolile s'au închis. Din fericire nu sunt decât 7 răniţi.

MARI PAGUBE LA IAŞI

45 de case printre care multe şcoli şi biserici sunt grozav de stricate. Cea mai mare nenorocire s'a întâmplat la hotelul Bejan unde sunt 3 morţi şi 6 răniţi. Sute de clădiri au suferit stricăciuni mai mici. Crăpături de pereţi, acoperişuri crăpate, coşuri dărâmate.

MARE NENOROCIRE LA BÂRLAD

Cutremurul de pământ a dărâmat aproape tot oraşul Bârlad. Poliţia, prefectura, primăria, şcolile sunt la pământ. Stâlpii de telegraf sunt doborâţi deasemenea la pământ. Populaţia oraşului doarme pe câmp. Sunt sute de morţi şi răniţi. Peste întreg oraşul domneşte groaza şi întunericul.

50 DE MORŢI ŞI 110 RĂNIŢI LA GALAŢI

Un cutremur cum nu s'a mai pomenit a zguduit oraşul Galaţi. Populaţia înnebunită de spaimă a ieşit în stradă nemai îndrăznind să intre în case până s'a făcut ziua. Sute de case au fost dărâmate iar altele au pereţii crăpaţi, acoperişurile căzute, coşuri dărâmate şi geamuri sparte. Biserica cea mare a oraşului are 2 turle dărâmate şi zidurile crăpate; biserica Sf. Nicolae deasemenea este dărâmată. Sunt 50 de morţi şi 110 de răniţi.

Nici un oraş din ţară n'a scăpat fără stricăciuni.

DĂRÂMAREA UNEI CASE MARI LA BUCUREŞTI

La casa aceea cu 11 rânduri, care s'a prăbuşit şi de care vă vorbeam şi'n numărul trecut, legionarii şi armata muncesc din răsputeri zi şi noapte pentru scoaterea morţilor de sub dărâmături. Până acuma au scos peste 100 de morţi. Peste cei care au fugit în pivniţă şi mai dădeau semne de viaţă s'a abătut o mare nenorocire. S'a spart o ţeavă dela apă şi i-a înnecat pe toţi.

M. S. Regele Mihai şi M. S. Regina Elena au venit la locul nenorocirii şi s'au interesat de mersul lucrărilor de ajutor. Deasemenea a fost şi generalul Antonescu şi Horia Sima comandantul Mişcării Legionare.

Toţi lucrătorii specialişti în tăiat beton, mecanicii, au fost chemaţi pentru ajutor. Deasemenea doctorii pentru îmbălsămarea cadavrelor. Lucrul merge greu din cauza mirosului care vine din putrezirea celor omorâţi. Noaptea se lucrează cu ajutorul unor lanterne puternice.

CUTREMURUL S'A SIMŢIT IN TOATĂ LUMEA

BULGARIA

Ştirile venite din Bulgaria arată că cutremurul s'a simţit mai puternic înspre Dunăre. Oraşul Rusciuc are multe stricăciuni. Câţiva oameni au fost răniţi.

IUGOSLAVIA

Şi aici s'a simţit destul de puternic. In oraşul Belgrad sunt pagube neinsemnate. Mai tare a fost în partea de Nord a Iugoslaviei adică în regiunea Dunării.

RUSIA

Cutremurul a făcut pagube mari în oraşele, Kiev, Harcov şi Poltava. Cutremurul a fost foarte puternic.

PRIMEJDIA A TRECUT

Nu sunt semne că va mai fi un cutremur aşa de puternic cum a fost acela, care a făcut atâtea pagube şi a adus atâta nenorocire.

Vor mai fi câteva tremurături uşoare, până se va aşeza pământul. Deaceea lumea să fie liniştită şi să nu asculte veştile celor, care vor anume să înspăimânte populaţia.

Ştirile săptămânii

DEMOBILIZAREA INTREGEI ARMATE

Generalul Ion Antonescu conducătorul Statului a hotărât:

I. Intreaga armată de uscat, aer şi apă se demobilizează.

II. Demobilizarea începe în ziua de 15 Noembrie 1940.

III. Se mai ţin deocamdată rechiziţiile făcute şi concentrările până la noi ordine.

Ministerul armatei are voie să facă concentrări şi ori ce fel de rechiziţii dacă este nevoie pentru apărarea ţării.

IV. Miniştrii armatei de uscat, aer şi apă trebuie să aducă la îndeplinire acest ordin.

★

INMORMÂNTAREA UNUI LEGIONAR CĂZUT LA DATORIE

La Predeal, s'a făcut Joi 12 Noembrie înmormântarea legionarului Carol Căzănescu căzut la datorie. Au luat parte legionarii din Ploeşti, Scorţeni şi Predeal care au dat onorul la coborârea sicriului din camionul mortuar.

Slujba religioasă a făcut-o părintele Pântea şi stareţul dela mânăstirea Predeal, cu un sobor de preoţi.

★

HOTĂRÂRILE CONSILIULUI DE MINIŞTRI. Miniştrii s'au adunat într'o consfătuire şi au hotărât:

1) Munca agricolă să se facă mai repede deoarece este puţin pământ însămânţat.

2) Să fie reparate casele stricate de cutremur.

3) Repararea căminelor pentru adăpostirea studenţilor.

Generalul Antonescu a vorbit despre călătoria pe care a făcut-o în Italia.

★

NOUL MINISTRU AL ECONOMIEI NAŢIONALE

Domnul Mircea Cancicov a fost numit ministru al Economiei Naţionale.

D-l N. Petra a fost numit subsecretar de stat la acelaş minister.

★

PEDEPSE PENTRU CEI CARE VÂND GRÂUL SCUMP

Guvernul a hotărât pedepse grele pentru cei care vor vinde grâul mai scump de 85.000 vagonul, sau pentru acei care îl vor ascunde.

CARTOFI DIN UNGARIA

Guvernul a hotărât aducerea din Ungaria a 2000 vagoane de cartofi, de prin părţile judeţului Trei-Scaune.

★

REGELE BULGARIEI S'A INTÂLNIT CU HITLER. Regele Boris fiind în vizită în Germania s'a întâlnit cu Cancelarul Hitler cu care a avut o lungă convorbire.

Bulgaria prin Regele Boris a arătat cancelarului german prietenia ei, spulberând astfel scornirile Angliei care pretindea că Bulgaria n'ar fi prietenă adevărată a Axei.

★

LONDRA BOMBARDATĂ. Capitala Angliei a fost puternic atacată în timpul zilei de Duminică de către aeroplanele germane. Locot.-Colonelul Gallan a mai doborât 2 avioane ridicând astfel la 56 numărul izbânzilor sale.

SUNT OPRITE INTRUNIRILE ŞI MANIFESTAŢIILE POLITICE

Generalul Antonescu a dat un decret-lege în care opreşte întrunirile şi manifestaţiile politice. Vinovaţii vor fi internaţi într'un lagăr de muncă sau vor fi închişi.

Aceste pedepse vor fi luate de ministerul afacerilor interne.

★

CINE VA DA SAU VA LUA MITĂ VA FI SOCOTIT CRIMINAL

Domnul General Antonescu a dat o lege, în care se spune, că aceluia, care va mitui sau se va lăsa mituit, i se va da o pedeapsă tot aşa de grea, ca şi când ar fi făcut o crimă.

Pedeapsa este temniţă de la 7-15 ani.

Numai aşa, cu măsuri ca acestea aspre, se vor învăţa oamenii să fie cinstiţi.

★

EVREII INDEPĂRTAŢI DIN VIAŢA STATULUI BULGAR

Guvernul bulgar a dat o lege în care opreşte pe evrei să ocupe funcţii în stat. Ei pot funcţiona numai în instituţii evreeşti.

Deasemenea nu mai pot face parte din armată, în schimb vor plăti pentru aceasta anumite impozite. Le este oprită căsătoria cu cetăţeni de origine bulgară şi nu pot ţine servitoare bulgăroaice. Legea mai spune că cei cari se găsesc peste graniţă şi uneltesc contra statului vor pierde cetăţenia bulgară.

★

GERMANIA ŞI BULGARIA AU TRIMIS BANI PENTRU AJUTORUL SINISTRAŢILOR

Guvernul german a dat suma de 5.000.000 lei pentru ajutorul celor căzuţi în nenorocire, după cutremurul care a zguduit ţara noastră.

Deasemenea guvernul bulgar a dat suma de 2.000.000 lei.

Guvernul român a răspuns, mulţumind pentru dragostea care ne-au arătat-o.

★

DUCELE MUSSOLINI A ŢINUT O CUVÂNTARE. Mussolini a ţinut o mare cuvântare la Palatul Veneţia cu ocazia sărbătorii aplicării sancţiunilor împotriva Italiei. Ducele a spus: Germani şi Italieni, suntem un bloc de 150 milioane oameni hotărâţi şi uniţi, puternic aşezaţi în inima Europei.

Biruinţa stă de pe acum în mâinile acestui bloc.

★

ZVONURI DE PACE INTRE GERMANIA ŞI FRANŢA

După întâlnirile dintre 8conducătorul statului german şi statului francez, umblă zvonuri de o înţelegere, între cele două ţări. Şi anume, Franţa să dea voie Germaniei să ţie vapoare în porturile din marea Mediterană şi să dea voie ca trupele germane să treacă prin Franţa. Se spune, că Franţa a primit cererile Germaniei. Se mai vorbeşte de o întâlnire a conducătorului Franţei cu Mussolini.

Aceste ştiri nu sunt de loc pe placul Angliei care vede că i se apropie sfârşitul.

Va apare Calendarul „Libertatea"

De Sf. Sărbători vom scoate Calentdarul „LIBERTĂŢII". Va fi o carte ce nu va trebui să lipsească din casa niciunui legionar.

Aşteptaţi deci Calendarul „Libertăţii".

Preţul şi felul cum se poate comanda îl vom da în numerile viitoare.

Imprimeriile „FRĂŢIA ROMÂNEASCĂ" — Bucureşti, Str. Aristide Demetriad No. 2 — Telefon: 5.89.00